

การกำกับดูแลสุขภาพเด็ก

Child health supervision

ผศ.พญ.จิรันันท์ วีรกุล
ภาควิชาภารมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

การมีสุขภาพดีสำหรับเด็ก หมายถึง การมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ปราศจากโรค แจ่มใส เกลี้ยง ฉลาด เติบโตตามวัย มีพัฒนาการทุกด้านสมวัย และสามารถปรับตัวอย่างสนับสนุนได้อย่างมีความสุข และเป็นประโยชน์ ดังนั้นการกำกับดูแลสุขภาพเด็ก จึงจำเป็นต้องตรวจสอบคุณภาพเด็กและส่งเสริม สุขภาพอย่างต่อเนื่อง การป้องกัน การเจ็บป่วย การตรวจวินิจฉัยโรคและให้คำแนะนำพยาบาล เมื่อเจ็บป่วย ตลอดจนการพัฒนาสมรรถภาพ ที่ผิดปกติ ในเชิงปฏิบัติ ไม่ได้เกี่ยวกับเด็ก แพทย์จะใช้เวลา ประมาณร้อยละ 70-80 ใน การตรวจและรักษาปัญหาการเจ็บป่วยรุนแรง เช่น โรคระบบหัวใจ และ อุจจาระร่วง และใช้เวลาประมาณร้อยละ 20-30 ในการดูแลสุขภาพแก่เด็กดีหรือการดูแลสุขภาพเด็ก (well-child care, or child health supervision)^{1,2}

ดังนั้นการให้บริการสุขภาพแก่เด็กที่ไม่ได้เจ็บป่วยจึงมีความสำคัญต่อเด็กและครอบครัวโดยเฉพาะ ในระยะแรกเกิดจนถึง 5 ปี ซึ่งเป็นช่วงชีวิตที่ร่างกายโดยเฉพาะสมองกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และเป็นระยะที่ฐานของพัฒนาการทุกด้าน ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และสังคมการมีสุขภาพดี และได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสมในช่วงนี้ ก็นับได้ว่ามีหลักเริ่มต้นที่มั่นคงในการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายในการให้บริการดูแลสุขภาพเด็ก^{3,4}

เป้าหมายของการดูแลสุขภาพเด็ก คือเพื่อให้เด็กเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ตามศักยภาพทางพันธุกรรม (genetic potential) ของแต่ละบุคคล การให้บริการดูแลสุขภาพเด็กจึงมีจุดมุ่งหมาย คือ

เพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพที่ดีระหว่างเด็กและพ่อแม่เด็กกับแพทย์และพยาบาล เพื่อที่จะได้รับคำแนะนำในวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม ติดตามดูแลและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง และหากเทwangที่โดยมุ่งให้พ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวทราบถึงบทบาทที่สำคัญของตนในการทวนนุบำรุงดูแลเด็ก และเกิดความมั่นใจในสิ่งที่ตนปฏิบัติต่ออยู่แล้ว

2. ค้นหาปัญหาทางสุขภาพและพัฒนาการของเด็ก ตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม และแก้ไขอย่างทันท่วงที
3. ส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาการของเด็ก และประยุกต์มาตรการต่าง ๆ ในการป้องกันการเจ็บป่วย

แนวทางในการดูแลเด็กที่คลินิกสุขภาพเด็กดี^{5,6}

1. Identification data การระบุตัวตนของเด็ก ได้แก่ การสอบถามชื่อ เพศ อายุ วันเดือนปีเกิด ที่อยู่อาศัย
2. Family status ควรซักถามเกี่ยวกับสถานะทางครอบครัว เช่น อายุของ บิดา มารดา ผู้เลี้ยงดูหลัก เพื่อจะได้แนะนำเกี่ยวกับการดูแลเด็กได้ถูกต้อง เช่น หากบิดา มารดาวัยรุ่น เป็นครอบครัวเดียว ไม่มีผู้ช่วยเสียดูบุตร แพทย์ต้องให้คำแนะนำในกาลเวลาเด็กอย่างละเอียด และอาจต้องนัดติดตามดูแลสุขภาพเด็กป่อยๆเพื่อประเมินความเสี่ยง
3. Nutrition assessment การประเมินภาวะโภชนาการ ได้แก่ สอนตามระยะเวลาที่เด็กรับประทานในแต่ละวัน ดังนั้นแพทย์ผู้ดูแล ควรมีความรู้เกี่ยวกับอาหารที่เหมาะสมตามวัย
4. Growth assessment การประเมินการเจริญเติบโต ได้แก่ การซ้อมวัดความยาว วัดความกว้าง สำรวจ การวัดเดินรอบศีรษะ และนำไปเปรียบเทียบด้วยตารางการเจริญเติบโตตามเพศและวัย
5. Developmental assessment การประเมินพัฒนาการ ใช้จับสามารถใช้แบบประเมินพัฒนาการได้ หลายแบบขึ้นอยู่กับบริบทของโรงพยาบาล เช่น โรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขใช้ อนามัย 55 หรืออาจใช้ DENVER II⁷ หรือ คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (Developmental Surveillance and Promotion Manual, DSPM)
6. Health assessment by physical examination ในการมาตรวจที่คลินิกสุขภาพเด็กดี แพทย์ควรตรวจร่างกายทุกรอบเพื่อมonitor ความผิดปกติโดยบางครั้งอาจยังไม่แสดงอาการ เพื่อเด็กจะได้รับการรักษาที่รวดเร็วทันท่วงทาย
7. Anticipatory guidance คำแนะนำสำหรับเด็กที่อายุ 2 เดือน และมีนัดครั้งต่อไปที่อายุ 4 เดือน ควรแนะนำในเรื่องการส่งเสริมพัฒนาการ การป้องกันอุบัติเหตุ ที่อาจจะเกิดขึ้นในช่วงอายุ 2-4 เดือน ก่อนที่จะมาพบแพทย์ครั้งต่อไป
8. Immunization ให้วัคซีนตามช่วงอายุโดยต้องสอบถามถึงข้อห้ามในการฉีดวัคซีน และแนะนำการปฏิบัติตัวหากผลข้างเคียงของการฉีดวัคซีนครั้งนี้

หลักทั่วไปในการจัดบริการสุขภาพเด็กดี

จำนวนครั้งของการบริการ

American Academy of Pediatrics แนะนำว่าเด็กปกติทุกคนควรได้รับการตรวจสุขภาพอย่างน้อย 5 ครั้ง ใน 2 ปีแรกของชีวิต, 3 ครั้ง ระหว่างอายุ 2-6 ปี, และ 4 ครั้ง ระหว่างอายุ 6-18 ปี และยังแนะนำว่า เด็กที่ต้องได้รับการตรวจสุขภาพบ่อย ๆ คือเด็กที่มีปัญหาต่อไปนี้^{8,9}

- 1) ลูกคนแรก หรือเด็กที่รับมาเลี้ยง เป็นบุตรบุญธรรม โดยไม่ทราบภูมิหลัง

2) พ่อแม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำ เศรษฐฐานะยากจนและอยู่ในสภาวะ แวดล้อมไม่ค่อยดี จำเป็นต้องได้รับสุขศึกษาหรือการแนะนำเป็นพิเศษ

3) เด็กที่มีปัญหาในระยะปริกำเนิด, เด็กที่มีรูปวิบริตแต่กำเนิดหรือโรคทางพันธุกรรม

4) เด็กที่มีปัญหาการเจ็บป่วยเรื้อรัง น้ำหนักขึ้นช้า หรือพัฒนาการล่าช้า

ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย ได้กำหนดการดูแลสุขภาพเด็กไทยเป็นช่วง ดังนี้¹⁰

วัยหารก 7 ครั้ง ได้แก่ ช่วงอายุ แรกเกิด ถึง 7 วัน, อายุ 1,2,4,6,9 และ 12 月

ปฐมวัย 4 ครั้ง ได้แก่ ช่วง อายุ 18 เดือน, 2, 3, 4 ปี

วัยเรียน 3 ครั้ง ได้แก่ ช่วงอายุ 6,8 และ 10 ปี

วัยรุ่น 3 ครั้ง ได้แก่ ช่วงอายุ 11-14 ปี, 15-17 ปี และ 18-21 ปี

2. การจัดบริการตรวจสุขภาพเด็ก ประกอบด้วย

2.1 สถานที่และการจัดระบบให้ล่วงของผู้รับบริการ ตามความเหมาะสมกับความ สะดวกพื้นที่ ทรัพยากร จำนวนและประเภทของบุคลากรของแต่ละแห่งที่ให้บริการ ในกรณีที่มีผู้มารับ บริการหนาแน่น และมีแพทย์น้อย อาจจำเป็นต้องฝึกบุคลากรทางการแพทย์อื่น ๆ เช่น พยาบาลหรือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขช่วยในการซั่งน้ำหนัก วัดความดัน ถ่ายภาพน้ำหนัก ประเมินพัฒนาการและ ตรวจร่างกายเบื้องต้น (screening) พร้อมทั้งให้คำแนะนำและสุขศึกษาแก่พ่อแม่เด็ก

2.2 การนัดมารับบริการครั้งต่อไป

2.3 การให้บริการอย่างประส蒂ชผล มีการผสมผสานงานด้านการส่งเสริมการ เจริญเติบโต โภชนาการ พัฒนาการ การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค การป้องกันอุบัติภัยและ สารพิษ การค้นหาปัญหา และค้นหาสาเหตุเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาเพื่อให้การบำบัดรักษาและให้ คำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสมและสารถต่อในกรณีที่จำเป็น

2.4 เครื่องมือในการส่งเสริมสุขภาพได้แก่

2.4.1 สมุดสุขภาพ ซึ่งอย่างน้อยควรประกอบด้วย กราฟแสดงการเจริญเติบโต และระดับ พัฒนาการของเด็กเทียบกับมาตรฐาน, บันทึกการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค, บันทึกการ เจ็บป่วยที่สำคัญ และบันทึกวันและเวลาดัดที่ติดตามตรวจสอบสุขภาพครั้งต่อไป ควรเน้นให้พ่อแม่เห็น คุณค่าของสมุดสุขภาพ โดยสอนให้ทราบว่าจะประเมินสุขภาพของบุตรจากกราฟน้ำหนัก ประเมินระดับพัฒนาการของเด็กอย่างคร่าว ๆ และอ่านบันทึกภูมิคุ้มกันโรคตามวัย ถ้าสามารถ ทำให้พ่อแม่เห็นคุณค่าของสมุดสุขภาพได้ จะแสดงถึงความสนใจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตรของตน

2.4.2 เครื่องมือสำหรับทดสอบพัฒนาการของเด็ก

2.4.3 กราฟแสดงน้ำหนักและส่วนสูงของเด็กปกติ

2.4.4 อุปกรณ์ในการให้สุขศึกษา เช่น แผ่นพับ หนังสือคู่มือ โปสเตอร์ รูป จำลอง ภาพนิ่ง วิดีโอเทป ภาพยนตร์ ฯลฯ

2.5 การสอนแสดง การให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามแก่พ่อแม่ของเด็ก ซึ่งอาจกระทำเป็น กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย หรือรายบุคคล องค์ประกอบของบริการดูแลสุขภาพเด็ก^{4,11}

ในการตรวจสุขภาพเด็กทุกครั้ง ควรครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. การสัมภาษณ์และซักประวัติ

ในการตรวจครั้งแรกควรสัมภาษณ์พ่อแม่อย่างละเอียด เพื่อทำความรู้จักกับภูมิหลังของเด็ก และครอบครัว ทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา เศรษฐฐานะ สภาพสังคม ลักษณะล้อมและความพร้อมในการเลี้ยงดู ลูก การซักประวัติครั้งแรกครอบคลุมประวัติทางพันธุกรรม สุขภาพของแม่ระหว่างตั้งครรภ์และการคลอด สภาพของทารกในระยะปริกำเนิดและระยะแรกเกิด การซักประวัติและสัมภาษณ์ในครั้งต่อ ๆ มาแต่ละครั้ง ความดึงสุขภาพทั่วไป การเดียงดู การกิน การขับถ่าย การหลับนอน อารมณ์และอุปนิสัยของเด็ก นอกจากนี้เพื่อเสริมสร้างสุนทรียภาพที่ดีระหว่างแพทย์และพ่อแม่เด็กควรให้พ่อแม่ได้มีโอกาสแสดงออกถึง ความพ่อแม่ หรือข้อกังวลในการเลี้ยงดูลูก ตลอดจนการซักถามปัญหาต่าง ๆ¹²

2. การตรวจวินิจฉัย

2.1 การประเมินการเติบโต โดยประเมินจากน้ำหนักตัว ความยาวหรือ ส่วนสูง เส้นรอบศีรษะ เส้นรอบอก และเอว ๆ โดยต้องจับในกราฟน้ำหนัก-ส่วนสูง ทั้งในเวชระเบียน และในสมุดสุขภาพประจำตัวเด็ก และอธิบายให้ผู้ปกครองเข้าใจด้วยเสมอ ในเด็กที่อายุตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ควรดูความดันโลหิตด้วยทุกครั้ง

2.2 การประเมินภาวะโภชนาการ วัยเด็กเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ต้องการสารอาหารเพื่อนำไปใช้ในการเติบโต รวมทั้งเด็กมีการเปลี่ยนแปลงในด้านความสามารถและมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย ภาระตัว และ จิตใจ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกินอาหารของเด็ก ดังนั้นการติดตามด้านโภชนาการจึงควรคำนึงด้านต่างๆได้แก่^{13,14}

ก. ชนิดและปริมาณของอาหาร เนื่องจากเด็กแต่ละช่วงวัยต้องการอาหารไม่เหมือนกัน เช่น เด็กแรกเกิด - 6 เดือน การรับประทานนมารดาอย่างเดียว หลังจาก 6 เดือน จึงเริ่มอาหารเสริม หลังจากอายุ 1 ปี การได้รับอาหารหลัก 3 มื้อ และนมเป็นอาหารเสริม¹⁴

ข. พฤติกรรมในการกินอาหาร เปลี่ยนแปลงตามพัฒนาการของเด็ก ในช่วงปีแรก ยังต้องให้ผู้ใหญ่ป้อน เมื่อเข้าวัยของปีที่ 2 เด็กมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ไม่ชอบการบังคับและรู้จักปฏิเสธ ควรเปิดโอกาสให้เด็กกินเองโดยมีผู้ใหญ่ช่วยเหลือ

ค. สุขลักษณะนิสัยที่ดีในการกินอาหาร ซึ่งควรปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก เช่น ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร เลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์

2.3 การประเมินพัฒนาการของเด็ก เพื่อค้นหาพัฒนาการล่าช้าหรือผิดปกติ เพื่อการแก้ไขและพัฒนาฟื้นฟูสภาพโดยเร็ว ควรประเมินพัฒนาการในแต่ละช่วงอายุทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน การทรงตัวและ เคลื่อนไหว (gross motor), การใช้กล้ามเนื้อเล็ก ตาและมือ (fine motor, adaptive), การสื่อความหมายและ ภาษา (language), และด้านส่วนบุคคลและสังคม (personal-social)⁷

2.4 การตรวจร่างกายทั่วไป ได้แก่ การประเมินความสมบูรณ์ของร่างกาย คันชา ความผิดปกติบางอย่างที่ควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาแต่เนิ่นๆ เช่น เห็บฯ Gedan No หัว ตาเหลืองฯ

2.5 การตรวจที่เน้นพิเศษในแต่ละช่วงอายุ (screening) เช่น การได้ยิน การพูด การมองเห็นและสุขภาพฟัน

2.6 การทดสอบหูเบอร์คิวลิน และการตรวจหาห้องปฏิบัติการ เช่น การหาเชิง โถคริติค, ตรวจอุจจาระและปัสสาวะ การตรวจปัสสาวะ phenylketonuria (PKU) เป็นต้น

2.7 การสังเกตพฤติกรรมด้านอารมณ์ เช่นรำคาญและสังคมของเด็ก เพื่อป้องกัน และแก้ไข พฤติกรรมเปียงเบนที่อาจเกิดขึ้นตั้งแต่แรกเกิด ควรสังเกตลักษณะพันธุ์มุกพัน (attachment, bonding) และปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างเด็กกับพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวด้วย เพื่อให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติที่เหมาะสม

3. การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันตามวัย การที่ครอบครัวพาเด็กมาพบแพทย์เพื่อรับวัคซีนเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการดูแลสุขภาพของเด็กอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นแพทย์ผู้ดูแลเด็กควรพิจารณาการให้วัคซีนแก่เด็กอย่างเหมาะสม หลอดจุน้ำนมรักษาความเจ้าใจแก่ผู้ปกครองอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะผลข้างเคียงที่จะเกิดขึ้นหลังจากได้รับวัคซีน ตลอดจนความจำเป็นในการได้รับวัคซีนชนิดต่างๆซึ่งอาจได้รับเสริมจากแผนกวาระภูมิคุ้มกันโรคของกระทรวงสาธารณสุข รายละเอียดของชนิดและอายุที่สมควรได้วัคซีนในเด็กเดpending ดังตารางที่ 1¹⁵

ตารางที่ 1 การให้วัคซีนตามเด็กต่อไป

ตารางการให้วัคซีนในเด็กไทย											
แบบป้ายยาห้ามไม่ให้เด็กแพ้ยา ประจำปี พ.ศ. 2558											
วัคซีน	DTaP	BCG	MMR	2 เดือน	4 เดือน	6 เดือน	10 เดือน	12 เดือน	15 เดือน	2 ปี	3 ปี
DTaP (BCG)	DTaP	BCG									
โรคติดเชื้อ (DTaP)		HBV1 (HBsAg)									
โรคติดเชื้อตับ-ไข้ไข้ รังไข่ (DTaP)			DTaP-HB1	DTaP-HB2	DTaP-HB3						
โรคติดเชื้อ (OPV)			OPV1 (从小就 OPV1)	OPV2 (从小就 OPV2)	OPV3			OPV ก่อตัว 1		OPV ก่อตัว 2	Td หลังอายุ 10 ปี
โรคติดเชื้อตับ-ไข้ไข้ (HepB)						HepB1				HepB2	
ไข้หนองคาย (JE)							JE1, JE2 ทั้งทั้ง 4 สายพันธุ์ (从小就 JE1)		JE3 (从小就 JE2)		

ที่มา : <http://www.pidst.net/A386.html>

4. ให้คำแนะนำทั่วไป เกี่ยวกับสุขภาพเด็ก เช่น การให้อาหาร วิธีการเลี้ยงดู การป้องกันอุบัติภัย และสารพิษ ฯลฯ

5. ให้คำแนะนำล่วงหน้า (anticipatory guidance) เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในช่วง อายุต่าง ๆ เช่น การวางแผนครอบครัว ปัญหาทางอารมณ์ เช่น การมีน้องใหม่ การเข้าโรงเรียน ฯลฯ พร้อมทั้งตอบข้อซักถามเก่าเพื่อแม่เด็ก

6. ให้การรักษาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม

7. การติดตามปัญหาที่พบครั้งก่อน

สรุปคำแนะนำในการให้บริการดูแลสุขภาพในช่วงอายุต่าง ๆ ได้แสดงไว้ในคู่มือที่ 2

จังหวะอย่างเป็นเอกลักษณ์การดูแลเด็ก

ตารางที่ 2 คำแนะนำในการให้บริการสุขภาพในช่วงอายุ 0-6 ปี¹⁶

อายุ	ระยะทาง									วัยก่อนเรียน				
	1 ด.	2 ด.	4 ด.	6 ด.	9 ด.	12 ด.	15 ด.	18 ด.	2 ปี	2 1/2 ปี	3 ปี	4 ปี	5 ปี	6 ปี
การซักประวัติ	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
การวัดน้ำหนัก, ส่วนสูง	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
เส้นรอบศีรษะ	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
ความดันโลหิต											+	+	+	+
ตรวจร่างกาย ทุกระบบ	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
ประเมิน พัฒนาการ	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
ตรวจการเห็น/ ได้อ่าน	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
แนะนำอาหาร/ การเลี้ยงดู/ ป้องกันอุบัติภัย	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
การให้ ภูมิคุ้มกันโรค		+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
การทดสอบ ทุเบอร์เชลล์			+											+
เข็มไดคิริต/ ชิโนโกลบิน						+					+			
ตรวจปัสสาวะ						+								+
ให้คำแนะนำ ล่วงหน้า	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

ตรวจที่น้ำโดย
หันด้วย

+++

ตัวแบบจาก: Pediatrics Prevention Health Guidelines. Assessed June 26, 2015. Available from:
<http://www.pshpgeorgia.com/files/2008/11/2008-BF-Periodicity-Schedule.pdf>.

แนวทางในการจัดการความปลอดภัยสำหรับเด็กอายุน้อยกว่า 5 ปี

1. จัดสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กให้ปลอดภัยทั้งในบ้าน นอกบ้าน และการเดินทาง
2. เฝ้าดูแล ปกป้องคุ้มครองเด็กโดยผู้ดูแล
3. สอนเด็กให้หลีกเลี่ยงจุดอันตราย ปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัย และมีสุนทรียะชีวิตเพื่อความปลอดภัย

ตารางที่ 3 การดูแลเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในเด็ก^{17,18}

จัดสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กให้ปลอดภัย	ให้ควบคุม ป้องกันคุ้มครองเด็ก
------------------------------------	-------------------------------

การจมน้ำ

- กำจัดแหล่งน้ำที่ไม่จำเป็นในบ้านและรอบบ้าน
- แยกเด็กออกจากแหล่งน้ำ
- เด็กวัย 2 ปีขึ้นไปต้องระวังการจมน้ำ
- แยกพื้นที่เด็กเล่นออกจากแหล่งน้ำ
- ไม่ให้เด็กอยู่ในหรือใกล้แหล่งน้ำโดยลำพัง
- ขณะเด็กอยู่ใกล้หรืออยู่ในแหล่งน้ำ
- ผู้ดูแลเด็กต้องเฝ้าดูเด็กตลอดเวลา
- ผู้ดูแลเด็กต้องได้รับการฝึกปฐมพยาบาลเด็กจมน้ำที่ถูกวิธี

อุบัติเหตุจราจร

- เด็กอายุ > 2 ปี โดยสารรถทั้งวันยนต์ต้องใส่หมวกนิรภัยเสมอ
- เด็กอายุ > 1 ปี โดยสารรถทั้งวันยนต์ต้องใส่หมวกนิรภัยที่มีที่วางเท้าเพื่อ ช่องที่นั่งเด็ก เชือก
- การโดยสารยนต์ควรใช้ที่นั่งสำหรับเด็กที่มีขนาดเหมาะสม
- เด็กอายุ < 2 ปี ควรติดตั้ง ที่นั่งนิรภัยโดยหันหน้าไปด้านหลังรถ
- ไม่ควรให้เด็กอายุ < 2 ปี โดยสารรถจักรยานยนต์
- ดูแลเด็กให้ใช้อุปกรณ์เสริมความปลอดภัยที่เหมาะสม
- อย่าทิ้งเด็กไว้ในรถยนต์คนเดียว ความร้อนภายในรถจะทำให้ เกิดอันตราย

ตารางที่ 3 (ต่อ) การดูแลเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในเด็ก^{17,18}

จัดสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กให้ปลอดภัย	เพิ่มความปลอดภัยสำหรับเด็ก
การขาดอากาศหายใจแบบต่างๆ	
สิ่งของที่อยู่ในระยะที่เด็กคว้าได้ ต้องมีขนาดไม่เล็กกว่า 3.2 เซนติเมตร	-อย่าให้เด็กคอมของเล่น ของใช้หรือเส้นสายต่างๆมาเล่นพับ รอบคอ
-อาหารที่ให้เด็กอายุ < 3 ปี ต้องไม่เป็นชิ้นกลมหรือเป็นแท่งแข็ง หรือเนื้อเยื่าที่ลื่นหรือเคี้ยวได้ยาก เช่น เม็ดถั่ว	-เลือกของเล่นที่เหมาะสมตามอายุและ ได้รับมาตรฐาน อุตสาหกรรม
-ของเล่น ของใช้ที่เป็นสายยางเกินกว่า 22 เซนติเมตร อาจพับ รอบคอเด็กหากยกให้ในเด็กหากยก อย่างถุงพลาสติกใกล้ตัวเด็ก ควรจัดห่านอนใน ท่าทาง นอนบนเบะเด็กที่บานไม่อ่อนนิ่ม ใช้หมอนและผ้าห่ม บางเพื่อป้องกันการกดทับใบหน้า จนถูก ปอก	-ฝึกให้เด็กนั่งกินอาหารบันไดว่า ผู้ดูแลเด็กควรได้รับการฝึกการช่วยชีวิตเด็กเมื่อเกิดการอุด ทันท่วงเด็กหากบาน
-เตียงเด็กหากยก หรือเปลี่ล ต้องมีช่องชี้ร้าวห่างไม่เกิน 6 เซนติเมตร และมุมเส้าหั้ง 4 ด้านไม่มีส่วนยื่นเกินกว่า 1.5 เซนติเมตร -ช่องรูต่างๆ หากมีความกว้างระหว่าง 9-23 เซนติเมตร จะมี ความเสี่ยง	
ความร้อนลวกและไฟฟ้า	
-เก็บสายไฟของกาน้ำร้อนให้เรียบร้อย	-เด็กหากอายุ 3-5 เดือน จะเริ่มคัวสิ่งของและ กำมือ ได้ อย่าอุ้มเด็กขณะที่ถือของร้อน
-ติดตั้งปลั๊กไฟสูง 1.5 เมตร หรือป้องกันกรอบ ปลั๊กไฟ	-อย่านำของร้อนวางบนพื้นในขณะมีเด็กเดินลิ่งไปมา
	-หากเด็กได้รับบาดเจ็บจากความร้อนลวก ให้ใช้น้ำเย็น หรือน้ำประปาสะอาด แซ่บหรือล้างแผล และใช้มือ สะอาดบีบคาดแผลก่อนส่งพับแพทย์
การเขย่าตัวเด็ก	
	อย่าจับหารกเขย่า โดยเฉพาะเมื่อเด็กร้องไห้ หยุด และผู้เลี้ยงมีอารมณ์โกรธ การเขย่าทำให้ เกิดเลือดออกในสมอง และประสาทตา ทำให้ เด็กพิการทางสมอง ตาบอดหรือเสียชีวิตได้